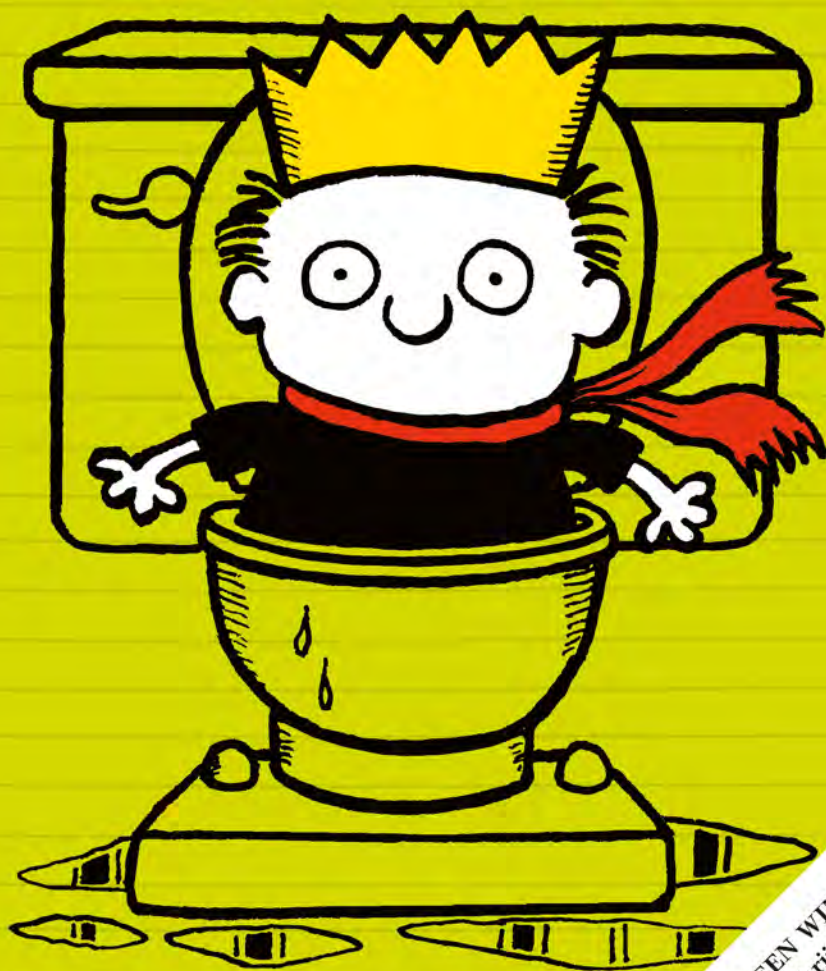

Nr. 4

FLIP FIASCO

SCHOON GENOEG

STEPHAN PASTIS

'FLIP FIASCO IS EEN WINNAAR!'
- Jeff Kinney, schrijver van
Het leven van een Loser

fLIP
FiASCO

SCHOON GENOEG

Lees alle Flip Fiasco-verhalen!

Flip Fiasco - Oeps... (1)

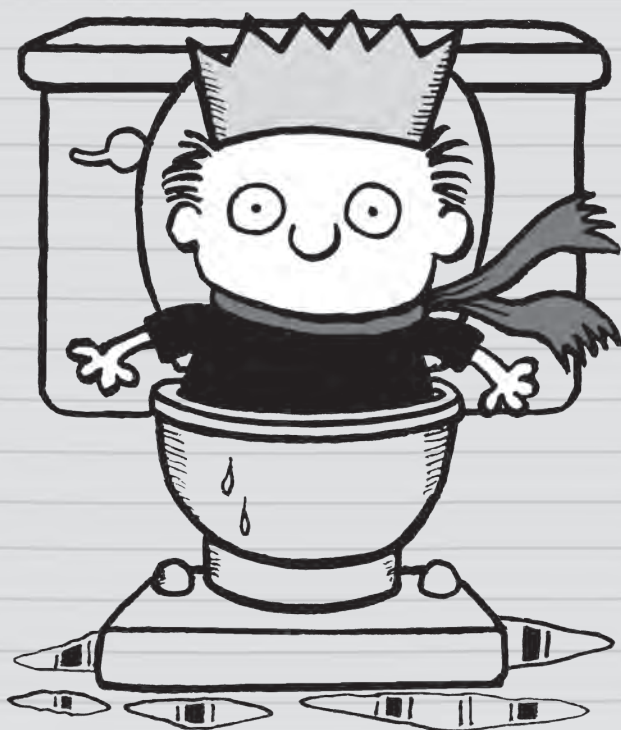
Flip Fiasco - Wat nu weer? (2)

Flip Fiasco - Nóg een keer (3)

Flip Fiasco - Schoon genoeg (4)

FLIP FIASCO

SCHOON GENOEG

STEPHAN PASTIS

UITGEVERIJ
De Fontein

JEUGD

Een schokkende proloog die, als
het goed is, ervoor zorgt dat je
de rest van dit boek wilt lezen

Er is iets goed mis als we de helden niet meer van de schurken kunnen onderscheiden.

Maar vertel dat maar aan de horde fotografen die de ingang van het hotel blokkeren.

En aan de nieuwsgierige omstanders die een glimp proberen op te vangen.

En aan de politie die zich tevergeefs een weg door de menigte probeert te banen.

Voor een slechterik.

Die om exact zeven over negen 's avonds door de glazen draaideur van het hotel naar buiten wordt begeleid, een zee van lichtflitsen in.

Flitsen die vlekken in het midden van zijn blikveld veroorzaken, die zelfs als hij zijn ogen dichtdoet nog een tijdje zichtbaar blijven. Waardoor hij moeilijk de gezichten kan ontwaren in de aanzwellende mensenmassa.

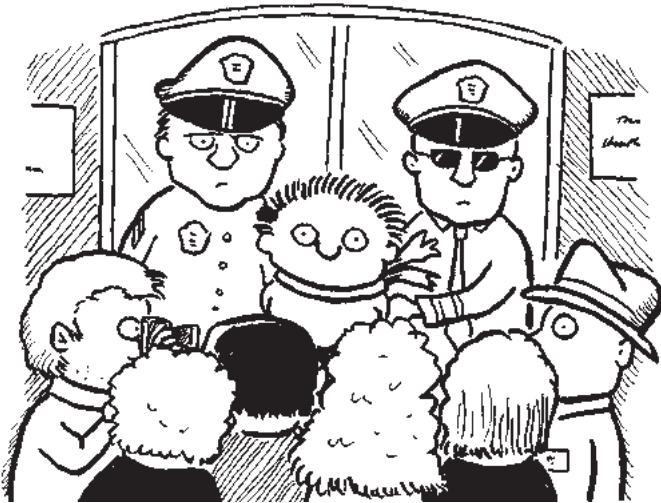
En terwijl een agent een fotograaf opzijschuift.
Er iemand schreeuwt. En er een vrouw flauwvalt.
Wordt de slechterik door het gedruis geduwd.

Zijn handen geboeid.

Zijn naam verfoeid.

Wat nep lijkt is echt.

De goeie nu slecht.

HOOFDSTUK

I

Laat het vuurwerk
maar losbarsten

Het is een vuurwerkshow als geen ander.

‘Rug tegen de leuning, Flip,’ zegt mijn moeder.

‘Maar ik wil kijken.’

‘Er valt niks te zien,’ zegt ze.

Ze heeft het nog niet gezegd of er spat weer een gigantisch insect uiteen op de voorruit van onze auto.

‘Oooo, dat was een grote,’ zeg ik. ‘En een heleboel kleuren ook.’

‘Flip, we hebben nog honderden kilometers voor de boeg,’ zegt mijn moeder. ‘Ga met je rug tegen de leuning zitten of ik stop de auto.’

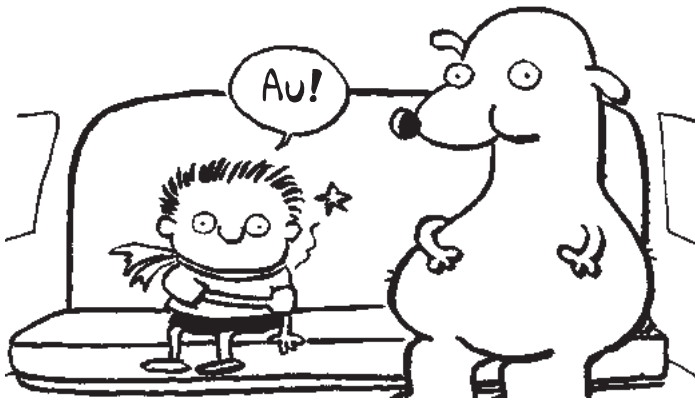
Ik zak terug op de achterbank. Maar ik word op mijn arm geslagen door mijn ijsbeer.

‘Au!’ roep ik.

‘Wat nu weer?’ vraagt mijn moeder.

‘Mijn ijsbeer sloeg me.’

Het is waar. Hij slaat me elke keer als hij een Volkswagen ziet.

‘Nu ben ik het zat,’ zegt mijn moeder, die voor ik het weet onze huurauto het parkeerterrein van een Dommel Weg Motel op rijdt.

'Je kunt hier niet stoppen,' zeg ik tegen mijn moeder. 'We zitten in de *middle of nowhere*.'

Maar ze antwoordt niet. Ze stapt uit de auto en zegt iets tegen Piet Portier, die zijn auto naast de onze heeft geparkeerd.

Piet Portier is de vriend van mijn moeder. Hij heet Piet Portier omdat hij vroeger portier was van ons flatgebouw. Maar nu heeft hij een baan ergens ver weg, dus offeren we mijn kostbare voorjaarsvakantie op om hem te helpen verhuizen.

De tragiek is onbeschrijflijk.

Zo staar ik al honderden kilometers alleen maar naar maisvelden.

O, KIJK... NOG MEER MAIS!

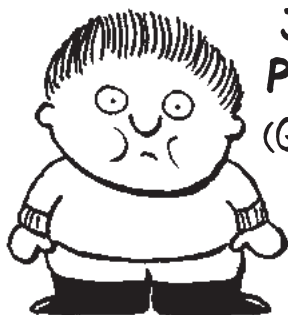
En luister ik al uren naar dat ene liedje van de lievelingszanger van mijn moeder. Guus Meeuwis.

ALS JE DIT LIED ZO LEUK VINDT,
WAAROM ZIJN WE DAN NIET
MET DE TREIN GEGAAN?

Maar de tragiek is het grootst voor een jongen een
halve wereld hier vandaan.

Zijn naam is Joeri Poveric.

**JOERI
POVERIC**
(GEEN PANIEK.
KOM IK OP
TERUG.)

HOOFDSTUK

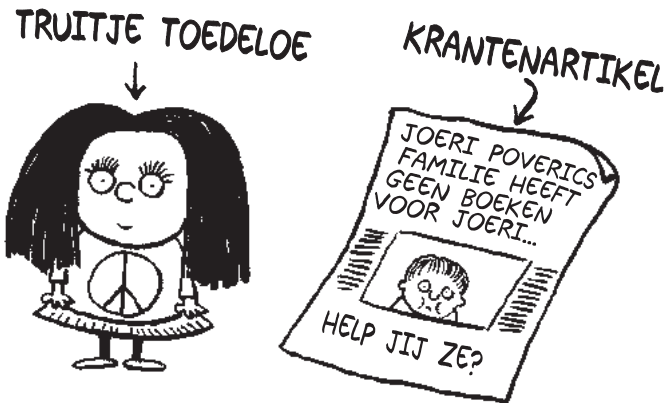
2

Dit is Joeri Poveric

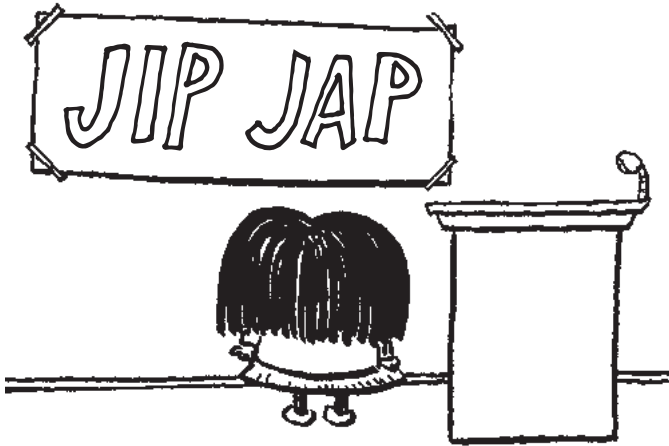
Joeri Ivanov Poveric komt niet van hier.

En hij heeft geen boeken.

Een feit ontdekt door mijn vredelievende, wereldreddende klasgenootje Truitje Toedeloe toen ze Joeri's gezicht in de krant zag.

Dus richtte Truitje een goed doel op: Joeri Ivanov Poveric, Jij Arme Ploeteraar. De naam was een beetje gênant, maar de afkorting lag lekker in het gehoor:

Dus JIP JAP organiseerde bakwedstrijden, autowas-marathons en fietsraces totdat ze genoeg geld bij elkaar hadden om boeken te kopen voor die arme Joeri Poveric.

Het opgehaalde bedrag: 'Nul euro en twaalf cent,' las JIP JAP's vicepresident Nico Benedici voor.

'Wat?' schreeuwde een geschokte Truitje Toedeloë tijdens de maandelijkse JIP JAP-bijeenkomst. 'Lees dat nog eens voor, mevrouw de vicepresident.'

'Ik ben een jongen,' antwoordde Nico. 'Ik kan geen mevrouw zijn.'

‘Lees het toch nog eens voor.’

Dus Nico las nogmaals het bedrag voor.

‘Dit kan niet waar zijn,’ zei Truitje Toedeloë.
‘We hadden honderdtwintig euro tijdens onze laatste bijeenkomst en we hebben geen cent uitgegeven.’

‘Ik weet niet wat ik moet zeggen,’ zei Nico, sta-
rend in het kasboek. ‘Het is weg.’

Vervolgens maakte de altijd zo vredelievende
Truitje een kort maar duidelijk statement.

Dit werk is fictie. Namen, karakters, plaatsen en gebeurtenissen zijn verzonnen door de auteur of, mits echt, gebruikt op een fictieve manier.

www.graphic-novels.nl
www.defonteinkinderboeken.nl

Oorspronkelijke titel: *Timmy Failure – Sanitized For Your Protection*
Verschenen bij Candlewick Press
© 2016 Stephan Pastis
Timmy Failure Font © 2012 Stephan Pastis

Voor deze uitgave:
© 2017 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Florus van Rooijen
Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 4197 3 (e-book 978 90 261 4198 0)
NUR 283, 284